

1615.

Högädle Herr Archiater
Höggunstige gynnare.

Herr Archiaterns gunstiga skrifvelse hade jag den äran at bekomma d. 18 sidstledne November, tillika med Disputationen Cui Bono, för hvilket jag ödmiukeligen tackar.

Det grämer mig nog, at det går så långsamt med Resans tryckande, jag har dock lärt så mycket här af, at hädan efter skal ingen censurera de följande Tomerne, utan de skola strax lefvereras til Salvius.

Jag, och alla med mig längta oändeligen efter Herr Archiaterns Species Plantarum. Gud gifve, at Herr Archiatern i fiohl i den stora hasten fick af alla speciminibus, som jag samlat i America så at de nu kunde komma in, jag är rädd at några som jag sedan funnit inlagde i andra böcker, då ej voro med. Är det så, så torde de kunna komma bland appendix: nästa sommar skal jag hafva dem öfver med mig, då Herr Archiatern får taga, hvad som brister.

Jag vet ej ännu, hvileken Herr Archiatern menar med viscum. Jo, nu vet jag hvem det är: jag har ej funnit henne annorstädes, än vid Philadelphia vid floden Skullkil; der växte den på däfvinga¹ ängar bland gräset, och det i täml. myckenhet; Mr. Bartram viste mig den sedan vid sin gård på dylika ställen; det var i Septembris månad 1748, som jag fan den; då var fructification redan sådan Herr Archiatern finner, eller som ad alas glandulifera; Bartram sade, at han aldrig funnit någon annan blomma på den, ehuru han sökt derefter; Jag letade efter den uti Maii och Junii månader både år 1749 och 1750; men den var ändå ej uppe, och efter den tiden var jag ej i Pennsylvanien förr än i början af october om hösten, så at jag ej hade tillfälle, at se den i blomma. Men til bättre visshet, vil jag utur min journal anföra, hvad jag om denna upptecknad; och lyder så: »Nya Sverige» vid Skullkil d. 1 octob. 1748. Den ört, som mr. Bartram höll för så ganska »rar, och trodde ei ännu vara beskrifven, växte här i sjelfva brynet af bac»ken mot ängen, och äfven i början af ängen; Mr. Bartram tog den på så»dana ställen, som stå under vatn, då det är flod (fluxus maris) fructus »liknar nästan en articulus af en fogelfot, ty den är lanceolato-linearis, »rotundus, ruber, articulatus, ad alas foliorum; Mr. Bartram sade, at han »aldrig kunnat finna någon blomma på denna, ehuru ofta han med flijt »sökt derefter, utan mente, at den anten har ingen blomma, eller blommor »ock ganska snart, och på några få timar, eller en dag. På dessa ställen »ej långt från färgestaden, då man reser til Wilmington, fans nog af dem; »skal utom i nägden af Skullkil, efter Mr. Bartrams berättelse, vara ganska »rar. Detta är alt, hvad jag har anteknat om den, om jag eljes förstår Herr Archiatern rätt, ty denna fins bland mina uti Vol. IX. p. 32.

Opossum eller Didelphis lefver och mår väl, samt förer dagel. krig med pigorna i köket, der han vistas. Om Herr Archiatern behagar, skal jag i vår sända den til Herr Archiatern med någon studerande: ty han gör mig alsingen nytta, utan mera skada ibland.